

De energietransitie wordt niet alleen gestuurd door idealen, maar ook door de pomprijs



2,75 per liter

Lieve lezer, ik moet u iets bekennen. Tot mijn spijt – en vooral tot spijt van mijn portemonnee – rijd ik nog steeds diesel. Geen stoere keuze, geen principiële. Gewoon, omdat die auto er nog is en het altijd *nog wel even kon*. En omdat deze auto net even wat meer leuke gadgets aan boord had dan zijn benzine-broertje. Puur opportunisme dus.

Tot gisteren. Daar stond het, op het bord bij het tankstation: 2,75 euro per liter. Voor diesel. Ik moest twee keer kijken. En daarna slikken. Mijn auto is overigens een beetje hybride, dus bij het eerste streepje zon hang ik hem heel snel aan de stekker om nog snel wat gratis elektrische kilometers mee te pikken. Dat verzacht de pijn iets. Maar het verandert niets aan het gevoel dat die prijs iets blootlegt wat we eigenlijk al wisten.

Tegelijkertijd speelt er meer. Internationaal – president Trump is daarvan het beste bewijs – zijn er nog altijd geluiden die inzetten op een fossiele toekomst. Maar los van politieke richting lijkt dat een achterhoedegevecht. Prijzen, beschikbare technologie en regelgeving duwen de markt toch echt een andere kant op.

Elektrisch rijden en werken vraagt nog steeds investeringen. De aanschaf ligt hoger, de infrastructuur is niet overal op orde en inzetbaarheid blijft een punt van aandacht. Maar de operationele kosten zijn lager en worden relatief steeds aantrekkelijker naarmate brandstof duurder wordt. Misschien is dat wel de kern van deze bekentenis. Niet dat ik nog diesel rijd, maar dat het moment waarop dat logisch voelt, snel dichterbij komt. 2,75 euro per liter is geen incident meer. Het is een signaal.

Diesel van 2,75 euro maakt keuzes ineens minder theoretisch

Want wat betekent dit voor onze sector? Voor hoveniers, groenvoorzieners, aannemers in het openbaar groen? Brandstof is geen detailpost, maar een structureel onderdeel van de kosten. En als die kosten zo hard stijgen, verschuift de rekensom. In deze editie komt een ondernemer aan het woord die jaren geleden al de stap maakte naar volledig elektrisch materieel. Toen een economisch gewaagde keuze, misschien zelfs een dure. Maar met deze prijzen wordt diezelfde keuze ineens een stuk rationeler. Wat vijf jaar geleden nog lastig rond te rekenen was bij 1,50 euro per liter, ziet er nu anders uit. We hebben dit eerder gezien. Tijdens de energiecrisis rond de oorlog in Oekraïne werd de afhankelijkheid van fossiele brandstoffen al pijnlijk zichtbaar. De prijs aan de pomp was toen al een wake-upcall. Dit voelt als een volgende.

Hein van Iersel
Hoofdredeacteur



BE SOCIAL
Scan, lees & deel!